

Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2023. gada 10. februārī
(OR. en)

6253/23

Starpiestāžu lieta:
2023/0027 (CNS)

JUSTCIV 21
AL 2
JAIEX 8
JAI 134

PRIEKŠLIKUMS

Sūtītājs:	Eiropas Komisijas ģenerālsekretāre, parakstījusi direktore <i>Martine DEPREZ</i>
Saņemšanas datums:	2023. gada 8. februāris
Saņēmējs:	Eiropas Savienības Padomes ģenerālsekretāre <i>Thérèse BLANCHET</i>
K-jas dok. Nr.:	COM(2023) 64 final
Temats:	Priekšlikums - PADOMES LĒMUMS par Francijai adresētu pilnvarojumu risināt sarunas par divpusēju nolīgumu ar Alžīriju jautājumos, kas saistīti ar tiesu iestāžu sadarbību ģimenes tiesību lietās

Pielikumā ir pievienots dokuments COM(2023) 64 *final*.

Pielikumā: COM(2023) 64 *final*

Briselē, 8.2.2023.
COM(2023) 64 final

2023/0027 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS

**par Francijai adresētu pilnvarojumu risināt sarunas par divpusēju nolīgumu ar Alžīriju
jautājumos, kas saistīti ar tiesu iestāžu sadarbību ģimenes tiesību lietās**

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Pastāvīga ES *acquis* attīstība jautājumos, kas saistīti ar tiesu iestāžu sadarbību civillietās un komercietās, ietekmē arī starptautisko plānu, un liela daļa šo jautājumu tagad ir ES ekskluzīvā ārējā kompetencē, kā to apstiprina Eiropas Savienības Tiesas pastāvīgā judikatūra. Starptautiskās saistības patiešām var ietekmēt vai mainīt ES noteikumus, ja tās attiecas uz jomu, uz kuru jau lielā mērā attiecas ES noteikumi¹. Šajā kontekstā sarunas par dalībvalstu divpusējiem nolīgumiem ar trešām valstīm ir aprobežojušās ar iespējām, ko piedāvā īpašais mehānisms, kas paredzēts Regulā (EK) Nr. 662/2009², Padomes Regulā Nr. 664/2009³ un LESD 351. pantā.

Ar 2016. gada 26. jūlija verbālnotu Alžīrijas vēstniecība Francijā sazinājās ar Francijas vēstniecību, ierosinot sākt sarunas par jaunu divpusēju nolīgumu par tiesu iestāžu sadarbību civillietās un komercietās. Mērķis bija modernizēt un konsolidēt vienā instrumentā trīs jau esošos Francijas un Alžīrijas tiesu iestāžu sadarbības instrumentus, kas noslēgti 1962., 1964. un 1980. gadā.

Francija 2016. gada 8. decembra vēstulē lūdza Komisijai atļauju risināt sarunas un noslēgt divpusēju nolīgumu ar Alžīriju civillietās un komercietās. Vēstulē bija iekļauta piebilde, ka vēl nav izlemts nolīgumā iekļaut ģimenes lietas. Tika iesniegts nolīguma projekts, kurā cita starpā bija iekļauti noteikumi par dokumentu izsniegšanu, pierādījumu iegūšanu, nolēmumu atzīšanu un izpildi, juridisko palīdzību. Francija atzina, ka vismaz daži nolīguma projekta noteikumi būtu ES ekskluzīvā ārējā kompetencē.

Francija paskaidroja, ka ar vecajiem spēkā esošajiem instrumentiem vairs nav iespējams efektīvi īstenot ļoti ciešo divpusējo sadarbību starp Franciju un Alžīriju, un pastāv vispārēja vajadzība šo instrumentu noteikumus salāgot ar ES standartiem par attiecīgajiem jautājumiem. Piemēram, nav iespējams paziņot dokumentus ierakstītā vēstulē vai elektroniski. Nav ļauts izmantot videosaiti pierādījumu iegūšanas kontekstā.

Tomēr, atzīstot īpašās ekonomiskās, kultūras, vēsturiskās, sociālās un politiskās saiknes starp Franciju un Alžīriju, Komisija atzīmēja, ka tiesu iestāžu sadarbībā ar trešām valstīm ES lielā mērā balstās uz esošo daudzpusējo regulējumu, piemēram, Hāgas Starptautisko privāttiesību konferences (Hāgas konferences) izveidoto regulējumu. Tas nodrošina, ka viens un tas pats tiesiskais regulējums attiecas uz daudzām valstīm ar atšķirīgu juridisko pamatu, un sniedz ievērojamus ieguvumus. Tādēļ ES veicina partnervalstu, jo īpaši Vidusjūras reģiona valstu, piemēram, Alžīrijas, pievienošanos attiecīgajām starptautiskajām konvencijām civiltiesību jomā, no kurām daudzas ir izstrādājuši Hāgas konference.

---

¹ Piemēram, Eiropas Savienības Tiesas atzinums 1/13, 73. punkts.

² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 662/2009 (2009. gada 13. jūlijs), ar ko izveido procedūru sarunu risināšanai un nolīgumu noslēgšanai starp dalībvalstīm un trešām valstīm par konkrētiem jautājumiem saistībā ar tiesību aktiem, kas piemērojami līgumiskām un ārpuslīgumiskām saistībām, *OV L 200, 31.7.2009., 25–30. lpp.*

³ Padomes Regula (EK) Nr. 664/2009 (2009. gada 7. jūlijs), ar ko izveido procedūru sarunu risināšanai un divpusēju nolīgumu noslēgšanai starp dalībvalstīm un trešām valstīm par jurisdikciju, spriedumu un lēmumu atzīšanu un izpildi laulības lietās, lietās par vecāku atbildību un uzturēšanas saistību lietās, un tiesību aktiem, kas piemērojami uzturēšanas saistību lietās, *OV L 200, 31.7.2009, 46–51. lpp.*

Komisija secināja, ka, ņemot vērā iepriekš minēto, atļauja dalībvalstij risināt sarunas un noslēgt divpusējus nolīgumus ar trešām valstīm civiltiesību jomā, kas neietilpst Regulas (EK) Nr. 662/2009 un Padomes Regulas (EK) Nr. 664/2009 darbības jomā, neatbilstu ES politikai šajā jomā.

Pēc turpmākas vēstuļu apmaiņas šis jautājums vairs netika apspriests ar Komisiju līdz 2019. gada novembrim. Neatrisinātā problēma tika vairākkārt padziļināti apspriesta gan politiskā, gan tehniskā līmenī. Šajās sanāsmēs Francija precizēja, ka nolīguma projekta noteikumus uzskata par piemērojamiem arī ģimenes tiesību jomā, kaut arī tekstā uz tiem nav skaidras atsauces. Komisijai 2020. gada jūlijā tika nosūtīts nedaudz grozīts nolīguma projekts. Ar 2021. gada 9. aprīļa paziņojumu (Komisija to saņēma 2021. gada 9. jūlijā) Francija precizēja nolīguma projekta darbības jomu un iesniedza jaunu versiju, kurā bija svītroti noteikumi attiecībā uz jurista profesijas praktizēšanu.

Francija paskaidroja, ka noteikumi attiecībā uz nolēmumu atzīšanu un izpildi, dokumentu izsniegšanu un pierādījumu iegūšanu ir jāpiemēro arī lietās, kas attiecas uz ģimenes tiesībām, jo īpaši laulības šķiršanu, laulāto atšķiršanu un laulības atzīšanu par neesošu, vecāku atbildību, bērnu nolaupīšanu, uzturēšanas pienākumiem, laulāto mantiskajām tiesībām un reģistrētām partnerattiecībām. Francijai īpaši svarīgi bija atzīt laulības šķiršanu uz abpusējas vienošanās pamata. Francija apliecināja Komisijai, ka tas, ka Francijas tiesu vara, izskatot Alžīrijas lēmumus, plaši izmanto sabiedriskās kārtības izņēmumu, garantē cilvēktiesību ievērošanu, dzimumu līdztiesību un bērnu aizsardzību.

Francija arī paziņoja Komisijai jaunākos pieejamos datus par tās ciešajām attiecībām ar Alžīriju. 2021. gadā Francijā dzīvoja 611 084 pilngadīgi Alžīrijas pilsoņi, veidojot lielāko ārvalstnieku kopienu. Tas ir neieskaitot nepilngadīgos, dubultpilsoņus vai personas, kas Francijā uzturas nelegāli. Saskaņā ar ārvalstīs dzīvojošo Francijas pilsoņu reģistru datiem pašlaik Alžīrijā dzīvo 31 980 Francijas pilsoņu. No ekonomikas un komerciālā viedokļa Francija ir Alžīrijas otrais lielākais komerciālais partneris un lielākais investors, neskaitot ogļūdeņraža nozari.

Ņemot vērā Francijas sniegtos jaunus datus un paskaidrojumus vairākās tehniskajās sanāsmēs, kuras notika 2019.–2021. gadā, Komisija nolēma atkārtoti izvērtēt situāciju.

Bija acīmredzams, ka Alžīrija tuvākajā nākotnē nepievienosies Hāgas Starptautisko privāttiesību konferences izstrādātajām pamatkonvencijām. Alžīrija to skaidri norādīja 2021. gada 14. februāra verbālnotā, kas adresēta Francijai un ko Francija nosūtīja Komisijai.

Neraugoties uz Komisijas (periodiskas TI apakškomitejas ar Alžīrijas dalību, kurās pastāvīgi tika izvirzīts jautājums par Alžīrijas pievienošanos Hāgas konvencijām; Alžīrijas piedalīšanās visās Eiropas Komisijas finansētās *EuroMed* programmās “Tiesiskums”) un Hāgas konferences (dalība Hāgas konferences ierosinātajā “Maltas procesā”, kurā tika izskaidrotas priekšrocības, ko sniedz pievienošanās daudzpusējam regulējumam) centieniem, Alžīrija patiešām ir vienmēr atteikusies konstruktīvi iesaistīties, neizklāstot šīs izvēles iemeslus.

No otras puses, Komisija neplāno noslēgt ES un Alžīrijas nolīgumu par tiesu iestāžu sadarbību civillietās. ES politika šajā jautājumā ir balstīta uz multilaterālismu, tāpēc trešo valstu pievienošanās Hāgas konvencijas izstrādātajai daudzpusējam regulējumam pati par sevi radītu tiesisko regulējumu, kas būtu kopējs Eiropas Savienībai un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Alžīrijai, no otras puses. Divpusējus nolīgumus starp ES un trešo valsti, pat ja trešā valsts konsekventi atsakās pievienoties Hāgas konvencijām, varētu apsvērt tikai tad, ja var

konstatēt pietiekami lielas Savienības intereses, pamatojoties uz to, cik būtiska ir tiesu iestāžu sadarbība ar šo valsti visām dalībvalstīm, nevis tikai atsevišķai dalībvalstij. Šajā gadījumā tā nav.

Turklāt, kā sīkāk paskaidrots nākamajā nodaļā, šajā lietā nebija piemērojama ne LESD 351. pantā paredzētā iespēja, ne Regulās 662 un 664/2009 paredzētā atļauja.

Tāpēc Komisija secināja, ka saskaņā ar LESD 2. pantu varētu apsvērt iespēju piešķirt Francijai *ad hoc* pilnvarojumu. Francijai var dot pilnvarojumu risināt sarunas par divpusēju nolīgumu (un vēlāk to noslēgt) ar Alžīriju jautājumos, kas ir ES ekskluzīvā ārējā kompetencē, ņemot vērā īpašo šo abu valstu saikni, ar nosacījumu, ka tas nerada šķēršļus Savienības politikas izstrādei un īstenošanai.

Tiek saprasts, ka multilaterālisms joprojām ir ES politikas stūrakmens attiecībā uz trešām valstīm tiesu iestāžu sadarbības jomā civillietās un komercietās un ka šis pilnvarojums risināt sarunas, ja Padome to piešķir, ir jāuzskata par izņēmuma gadījumu un nekādā gadījumā nav uzskatāms par precedentu. Trešās valsts atteikums pievienoties Hāgas konvencijām nebūtu jāuzskata par vienīgo priekšnoteikumu pilnvarojuma piešķiršanai saskaņā ar LESD 2. panta 1. punktu; būtu pienācīgi jāpierāda, ka pastāv īpaša situācija kādas dalībvalsts attiecībās ar šo trešo valsti.

• **Saskanība ar pašreizējiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Saskaņā ar LESD 351. pantu valstīm, kas pievienojas Eiropas Savienībai, ir atļauts atkārtoti risināt sarunas par spēkā esošajiem divpusējiem nolīgumiem jautājumos, kas ir ES ekskluzīvā ārējā kompetencē, lai novērstu jebkādu nesaderību starp ES *acquis* un starptautiskajiem nolīgumiem, ko minētās dalībvalstis un trešās valstis noslēgušas pirms pievienošanās dienas. Vairākas dalībvalstis jau izmantoja šo pantu, lai atjauninātu tiesiskās palīdzības nolīgumus par tiesu iestāžu sadarbību civillietās un komercietās ar trešām valstīm, un Komisija par šo procesu bija informēta. Tomēr LESD 351. panta formulējums neļauj Eiropas Ekonomikas kopienas dibinātājām dalībvalstīm atjaunināt nolīgumus, kas noslēgti pēc 1958. gada 1. janvāra. Tāpēc iespēja atkārtoti risināt sarunas par divpusējiem nolīgumiem ar trešām valstīm, lai tos saskaņotu ar *acquis*, ir izslēgta tām dalībvalstīm, arī Francijai, kuras nolīgumus, par kuriem tās vēlas atkārtoti risināt sarunas, noslēdza 1962., 1964. un 1980. gadā⁴.

Šo situāciju zināmā mērā mīkstināja Regulas (EK) Nr. 662/2009 un Padomes Regulas (EK) Nr. 664/2009 pieņemšana, kas izņēmuma kārtā un ar stingriem nosacījumiem ļauj dalībvalstīm risināt sarunas par starptautiskiem nolīgumiem un tos noslēgt konkrētos ES ekskluzīvā kompetencē esošos jautājumos. Tomēr šo divu regulu darbības joma ir ļoti šaura un nespēj aptvert vairākus Francijas un Alžīrijas nolīguma projektā aplūkotos jautājumus. Regulas patiešām ir izņēmuma rakstura, un tās būtu jāinterpretē šauri.

Ņemot vērā iepriekš minēto, LESD 2. panta 1. punktā ir noteikts: *“Ja Līgumos Savienībai ir piešķirta ekskluzīva kompetence kādā konkrētā jomā, tad veikt likumdošanas funkciju un pieņemt juridiski saistošus aktus drīkst tikai Savienība; dalībvalstis to var darīt pašas tikai tad, ja Savienība tās pilnvarojusi vai tas vajadzīgs Savienības pieņemto aktu īstenošanai.”*

⁴ Par LESD 351. panta interpretāciju sk. lietu C-435/22 PPU, 115.–126. punktu, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/lv/TXT/?uri=CELEX:62022CJ0435>.

Kā atgādināts iepriekš, šo noteikumu varētu izmantot, lai pilnvarotu Franciju sākt sarunas ar Alžīriju. Padomes 2019. gada secinājumi par tiesu iestāžu sadarbību civillietās⁵ pieļauj šādu iespēju, atgādinot, ka *“daudzpusēja pieeja ir (...) būtisks elements – arī civiltiesību jomā. (...) Attiecībā uz konkrētiem gadījumiem, kad daudzpusēja sadarbība nav risinājums, Padome aicina Komisiju nākt klajā ar efektīvām alternatīvām, kā apmierināt iedzīvotāju un uzņēmumu vajadzības”*.

Tā kā turpmākā nolīguma pamatā būs ES *acquis* un Hāgas konvencijas, ar to saistītās sarunas varētu veicināt Alžīrijas izpratni par priekšrocībām, ko var sniegt pievienošanās daudzpusējam regulējumam.

- **Saskanība ar citām Savienības politikas jomām**

Alžīrija ir ļoti svarīga Eiropas partnere, ņemot vērā tās tuvumu un lielumu, stabilizējošo lomu reģionā un Āfrikas kontinentā un jo īpaši ciešo un seno saikni starp ES dalībvalstīm un Alžīriju.

Eiropas Savienība sadarbojas ar Alžīriju, īstenojot Eiropas kaimiņattiecību politiku un tās dienviņu dimensiju, proti, *“Atjaunota partnerība ar dienviņu kaimiņreģionu — jauna programma Vidusjūras reģionam”*⁶. ES un Alžīrijas attiecību pamatā ir Asociācijas nolīgums, kas stājās spēkā 2005. gadā. Tas veido tiesisko regulējumu, kas reglamentē pušu attiecības ekonomikas, tirdzniecības, politikas, sociālajā un kultūras jomā. Šis nolīgums ir ļāvis tuvināties Alžīrijai un ES, īstenojot ciešu tehnisku sadarbību dažādās nolīguma jomās.

85. pantā par tiesisko un tiesu iestāžu sadarbību ir atsauce, saistībā ar tiesu iestāžu sadarbību civillietās, uz savstarpējās palīdzības stiprināšanu attiecībā uz sadarbību strīdu risināšanā vai civillietās, komercietās vai ģimenes lietās. Šāda sadarbība vajadzības gadījumā var ietvert sarunas par nolīgumiem.

Iespēja dalībvalstīm risināt atkārtotas sarunas par divpusējiem nolīgumiem ar trešām valstīm ir atļauta citās ES politikas jomās, gan izmantojot īpašu mehānismu, gan pilnvarojumu, kas piešķirts saskaņā ar LESD 2. panta 1. punktu, galvenokārt tehniskos ar transportu saistītos jautājumos. Piemēram, Regulā (EK) Nr. 847/2004⁷ ir izklāstītas pamatnostādnes par to, kā dalībvalstis pielāgo spēkā esošos divpusējos gaisa pārvadājumu pakalpojumu nolīgumus, un kritēriji sarunām par turpmākiem divpusējiem nolīgumiem un to noslēgšanu starp dalībvalstīm un trešām valstīm; tajā arī noteikta īpaša pilnvarojuma piešķiršanas procedūra.

⁵ OV C 419, 12.12.2019.

⁶ Kopīgs paziņojums Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Eiropas Parlamenta un Reģionu komitejai — Atjaunota partnerība ar dienviņu kaimiņreģionu / Jauna programma Vidusjūras reģionam, https://www.eeas.europa.eu/sites/default/files/joint_communication_renewed_partnership_southern_neighbourhood.pdf.

⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 847/2004 (2004. gada 29. aprīlis) attiecībā uz sarunām par gaisa satiksmes pakalpojumu nolīgumiem starp dalībvalstīm un trešām valstīm un šo nolīgumu īstenošanu (OV L 157, 30.4.2004., 7.–17. lpp.). Labojums Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulā (EK) Nr. 847/2004 par sarunām par gaisa satiksmes pakalpojumu nolīgumiem starp dalībvalstīm un trešām valstīm un to īstenošanu (*Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis* OV L 195, 2.6.2004, 3.–6. lpp.).

LESD 2. panta 1. punktā paredzētā pilnvarojuma procedūra nesen tika izmantota transporta jautājumos, piemēram, saistībā ar nolīgumu starp Itāliju un Šveici⁸ un vēl vienu nolīgumu starp Vāciju un Šveici⁹.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

• Juridiskais pamats

Šā priekšlikuma juridiskais pamats ir LESD 2. panta 1. punkts un 81. panta 3. punkts, jo šajā priekšlikumā aplūkoti Francijas un Alžīrijas nolīguma projekta noteikumi, kuri attiecas uz tiesu iestāžu sadarbību ģimenes tiesību jautājumos, izņemot civillietas un komercietas, kas tiek izskatītas paralēlā iniciatīvā.

• Subsidiaritāte (neekskluzīvas kompetences gadījumā)

Nav piemērojams, jo priekšlikums ir Savienības ekskluzīvā kompetencē.

• Proporcionalitāte

Priekšlikuma mērķis ir saskaņā ar LESD 2. panta 1. punktu dot pilnvarojumu risināt sarunas par divpusēju nolīgumu starp Franciju un Alžīriju par jautājumiem, kuri attiecas uz tiesu iestāžu sadarbību ģimenes tiesību jautājumos, kas ir ES ekskluzīvā ārējā kompetencē. Līdz ar to ierosinātais Padomes lēmums paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.

Kā paskaidrots iepriekš, vienīgā iespēja, kas atbilst pieejamajam tiesiskajam regulējumam un ES politikai attiecībā uz tiesu iestāžu sadarbību civillietās, kuras pamatā ir multilaterālisms un kura neparedz sarunas par ES un Alžīrijas nolīgumu šajā jautājumā, ir pilnvarojums Francijai risināt sarunas par divpusēju nolīgumu ar Alžīriju.

• Juridiskā instrumenta izvēle

LESD 2. panta 1. punktā minētās pilnvaras piešķir Savienības likumdevējs saskaņā ar LESD 81. panta 3. punktā minēto likumdošanas procedūru. Ierosinātais tiesību akts pēc būtības ir atsevišķs pilnvarojums, kas jāpieņem pēc attiecīga Francijas pieprasījuma. Tāpēc tam vajadzētu būt Francijai adresēta lēmuma veidā. Līdz ar to ierosinātais Padomes lēmums ir piemērots instruments, lai saskaņā ar LESD 2. panta 1. punktu pilnvarotu Franciju rīkoties šajā jautājumā.

3. EX POST IZVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANOS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

• Apspriešanās ar ieinteresētajām personām

Šā priekšlikuma pamatā ir Francijas pieprasījums, un tas attiecas tikai uz šo dalībvalsti.

---

⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums (ES) 2020/854 (2020. gada 18. jūnijs), ar ko Itāliju pilnvaro vest sarunas un noslēgt ar Šveici nolīgumu, kas atļauj kabotāžas pārvadājumus, kad tiek sniegti starptautiski pasažieru autopārvadājumu pakalpojumi ar autobusiem pierobežas reģionos starp abām valstīm, *OV L 198*, 22.6.2020., 47.–48. lpp.

⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums (ES) 2020/853 (2020. gada 18. jūnijs), ar ko Vāciju pilnvaro grozīt tās divpusējo autotransporta nolīgumu ar Šveici, lai atļautu kabotāžas pārvadājumus, kad tiek sniegti starptautiski pasažieru autopārvadājumu pakalpojumi ar autobusiem pierobežas reģionos starp abām valstīm, *OV L 198*, 22.6.2020., 44–46. lpp.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Šis priekšlikums neietekmē Savienības budžetu.

5. CITI ELEMENTI

- **Īstenošanas plāni un uzraudzīšanas, izvērtēšanas un ziņošanas kārtība**

Ir paredzēts cieši sekot Francijas un Alžīrijas sarunu attīstībai, lai galīgajam nolīgumam būtu minimāla ietekme uz *acquis*. Šajā nolūkā Komisija piedalās sarunās kā novērotāja, un Komisiju pastāvīgi informē par progresu un rezultātiem dažādos sarunu posmos. Francija un Komisija vajadzības gadījumā ziņos Civiltiesību jautājumu darba grupai. Dažas sarunu norādes būtu jāizdod Padomes lēmuma veidā.

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS

**par Francijai adresētu pilnvarojumu risināt sarunas par divpusēju nolīgumu ar Alžīriju
jautājumos, kas saistīti ar tiesu iestāžu sadarbību ģimenes tiesību lietās**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 81. panta 3. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu¹⁰,

saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Francija 2016. gada 8. decembra vēstulē lūdza Komisijai atļauju risināt sarunas par divpusēju nolīgumu ar Alžīriju jautājumos, kas saistīti ar tiesu iestāžu sadarbību civillietās un komercietās. Mērķis bija modernizēt un konsolidēt trīs pašlaik spēkā esošos 1962., 1964. un 1980. gada divpusējos nolīgumus.
- (2) Francija sniedza informāciju, kas liecina, ka tā ir īpaši ieinteresēta risināt sarunas par Komisijai nosūtīto nolīguma projektu, ņemot vērā Francijas un Alžīrijas īpašās ekonomiskās, kultūras, vēsturiskās, sociālās un politiskās saiknes.
- (3) Jo īpaši Francija sniedza datus par lielo skaitu Alžīrijas pilsoņu, kas dzīvo Francijas teritorijā, un lielo skaitu Francijas pilsoņu, kas dzīvo Alžīrijā, kā arī par to, cik īpaša nozīme ir tirdzniecības sakariem starp abām valstīm.
- (4) ES un Alžīrijas attiecību pamatā ir Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgums, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Kopien un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Alžīrijas Tautas Demokrātisko Republiku, no otras puses¹¹, un kurš stājās spēkā 2005. gadā. Tas veido tiesisko regulējumu, kas reglamentē pušu attiecības ekonomikas, tirdzniecības, politikas, sociālajā un kultūras jomā.
- (5) Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīguma 85. pantā noteikts, ka sadarbība juridiskajā un tiesiskajā jomā ir būtiska un nepieciešama papildus citām ES un Alžīrijas sadarbības formām un ka šāda sadarbība vajadzības gadījumā var ietvert sarunas par nolīgumiem šajās jomās.
- (6) ES attiecības ar trešām valstīm jautājumos, kas saistīti ar tiesu iestāžu sadarbību civillietās un komercietās, balstās uz tiesisko regulējumu, ko izstrādājusi Hāgas Starptautisko privāttiesību konference saskaņā ar multilaterālisma principu. Tomēr Alžīrija nav Hāgas Starptautisko privāttiesību konferences dalībniece un līdz šim ir atteikusies pievienoties tās pamatkonvencijām.

¹⁰ OV C [...], [...], [...]. lpp.

¹¹ Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgums, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Kopien un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Alžīrijas Tautas Demokrātisko Republiku, no otras puses (OV L 265, 10.10.2005., 1.–228. lpp.).

- (7) Tomēr šķiet, ka nolīguma projekta pamatā lielā mērā ir sistēma, kas izveidota ar Hāgas konvencijām, un ES tiesību akti, kas pieņemti par tiem pašiem jautājumiem.
- (8) Lielākā daļa jautājumu, uz kuriem attiecas Francijas un Alžīrijas nolīguma projekts, ietekmē ES *acquis*, jo īpaši ES tiesību aktus ģimenes tiesību jomā. Līdz ar to jautājumi, uz kuriem attiecas šādas starptautiskās saistības, ietilpst Savienības ekskluzīvajā ārējā kompetencē. Dalībvalstis var risināt sarunas par šādām saistībām vai uzņemties tās tikai tad, ja Savienība tās ir pilnvarojusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 2. panta 1. punktu un atbilstoši materiālajam juridiskajam pamatam, proti, LESD 81. panta 3. punktam.
- (9) Ņemot vērā ES kompetenci lielākajā daļā jautājumu, Francijai būtu regulāri jāziņo Komisijai par sarunu norisi. Gan Francija, gan Komisija regulāri informēs Civiltiesību jautājumu darba grupu par notikumu attīstību.
- (10) Nekas neliecina, ka gaidāmais nolīgums noteikti negatīvi ietekmētu *acquis*. Tomēr ir lietderīgi paredzēt sarunu norādes, lai līdz minimumam samazinātu šādas negatīvas ietekmes risku,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Ar šo Francija tiek pilnvarota risināt sarunas par nolīgumu ar Alžīriju jautājumos, kas saistīti ar tiesu iestāžu sadarbību civillietās ģimenes tiesību jomā, ar noteikumu, ka tiek ievērotas šādas sarunu pamatnostādnes:

- informēt Alžīriju, ka Eiropas Komisija piedalās sarunās kā novērotāja un tiks informēta par sarunu dažādajos posmos panākto progresu un rezultātiem;
- mudināt Alžīriju apsvērt pievienošanos galvenajām konvencijām par ģimenes tiesību jautājumiem, ko izstrādājusi Hāgas Starptautisko privāttiesību konference, un sākt nopietnu analīzi par iemesliem, kuru dēļ Alžīrija pagaidām nav varējusi to darīt;
- informēt Alžīriju, ka pēc sarunu noslēgšanas ir vajadzīga Eiropas Savienības Padomes atļauja, lai puses varētu noslēgt nolīgumu;
- informēt Alžīriju, ka Eiropas Savienības Padomes atļauja slēgt nolīgumu pēc Komisijas priekšlikuma var paredzēt, ka nolīgumam var būt ierobežots termiņš (piemēram, pieci gadi) un ka pēc tam tas var būt jāpārskata;
- iekļaut noteikumu par to, ka lēmumus, kuri saskaņā ar šo nolīgumu atzīti Francijā, nevar pēc tam izplatīt citās ES dalībvalstīs;
- nodrošināt, ka noteikumi par tiesībām atteikt dokumentu izsniegšanu ir saskaņoti ar pārstrādātās Dokumentu izsniegšanas regulas 12. panta 3. punkta noteikumiem, kas nozīmē, ka adresāts var atteikt dokumentu izsniegšanu vai nu izsniegšanas brīdī, vai divu nedēļu laikā no izsniegšanas brīža;
- informēt Alžīriju, ka atkarībā no sarunu attīstības pienācīgā laikā var būt vajadzīgas citas sarunu norādes.

2. pants

Sarunas risina, apspriežoties ar Komisiju.

Francija regulāri ziņo Komisijai par pasākumiem, kas veikti saskaņā ar šo lēmumu, un regulāri apspriežas ar Komisiju.

Pēc Komisijas pieprasījuma Francija rakstiski ziņo Komisijai par sarunu norisi un rezultātiem.

3. pants

Šis lēmums stājas spēkā [...] dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Šis lēmums ir adresēts Francijas Republikai.

Briselē,

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*